

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har spurgt mig, hvorvidt jeg agter i denne Rigsdags-samling at forelægge Forslag til en ny Presselov. Jeg maa dertil sige, at jeg maa tænke noget over, om jeg skal forelægge det Kommissionsforslag, som er blevet udarbejdet, eller jeg nærmere skal overveje denne vanskelige Sag — yderligere kan jeg ikke udtale mig i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har været uretfærdig imod mig og udtalt, at jeg havde rettet en Beskyldning mod to Komtesser Reventlow eller næsten havde udtalt mig paa en Maade, som krænkede deres Privatlivs Fred. Det er paa ingen Maade Tilfældet. Jeg har udtalt, at det vilde have været højst sørgeligt, dersom disse Damer skulde være blevet arveløse, og jeg er glad over at have gennemført en Lenslov, som har friet dem for en saa ond Skæbne. Jeg tror, det ærede Medlem mente, at man havde spottet Marsk Stigs Døtre ved at spørge dem, om de kunde brygge og bage. Det var ingenlunde Folkevisens Tanke. Jeg har derfor heller ikke ved at citere Folkevisen paa nogen Maade spottet de to Komtesser.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har udtalt sig om en Sag, som en Mand ovre i Aarhus, der hedder N. P. Hansen, bestandig fører frem. Min Forgænger gjorde den 7. November i Fjor Rede for denne Sag paa en afvisende Maade, ligesom ogsaa den nuværende Socialminister, da han var Justitsminister, ganske har afvist denne Mand. Jeg tror ikke, vi hvert Aar skal staa og drøfte hans Sag her i Rigsdagen; jeg maa derfor henholde mig til mine Forgængere.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam har stillet et Spørgsmaal til mig i Anledning af, at et Blad, som hedder „Folkets Presse“, bestandig fremdrager Forholdet mellem Komponister paa den ene Side og Restauratører paa den anden Side. Det er imidlertid ikke Restauratørerne, der klager i disse Tilfælde, det er „Folkets Presse“, et lille Blad, der selv har oparbejdet sig et Standpunkt, som har fundet Udtryk akkurat paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Axel Dam har udtalt sig her. Dette Blad paastaar, at et Cirkulære, som kom fra Justitsministeren den 20. December

1927, skulde have gjort det til Pligt for Politiet at fratage en Restauratør, der har indgaaet Overenskomst med Komponisternes Organisation „Koda“, hans Musikbevilling, naar vedkommende Restauratør paa Grund af økonomiske Vanskeligheder ikke ser sig i Stand til at overholde Overenskomsten. Det ærede Medlem spørger nu mig, om jeg vil fastholde, at Spørgsmaalet om Afgiftens Inddrivelse er et civilretligt Spørgsmaal. Den Fremstilling, som Bladet har givet af dette Forhold, er urigtig. Spørgsmaalet har nylig været forelagt Justitsministeriet, som har svaret Bladets Redaktør ved en embedsmæssig Skrivelse af 9. September 1929, saa denne Mand ved fuldstændig Besked om denne Sag. Politidirektøren har oplyst, at det er fejlagtigt, naar Bladet har paastaet, at han har været „Koda“ behjælpelig med at inddrive dets Tilgodehavender hos Restauratørerne, idet der aldrig fra „Koda“s Side har været rettet Anmodning til Politiet om at foranledige, at skyldige Restancer til „Koda“ blev indbetalt; der har derimod i enkelte Tilfælde været Tale om, at en Restauratør ikke har villet betale Afgift, og „Koda“ har derefter ophævet den indgaaede Overenskomst, og naar Restauratøren derefter alligevel har fortsat med at spille beskyttet Musik, har Politiet tilkendegivet ham, at han risikerede at faa en Advarsel, hvorefter gentagen Overtrædelse af Forbudet vilde kunne bevirke, at Musiktilladelsen blev inddraget. Og om denne Fremgangsmaade har Justitsministeriet udtalt, at den var i Overensstemmelse med Cirkulæret af 20. December 1927. Dette har „Folkets Presse“s Redaktør faaet fuld Besked om gennem Skrivelsen af 9. September 1929, saa det var mildest talt ganske overflødigt af ham at foranledige det ærede Medlem Hr. Axel Dam til her at fremkomme med sit Spørgsmaal.

Dernæst ønskede det ærede Medlem Hr. Axel Dam Oplysning om, hvilken Musik der var afgiftspligtig. Det behøver hverken det ærede Medlem eller nogen Restauratør at spørge om, thi paa Musikken til alle de moderne Viser og Sange er der trykt „copyright“ plus et Aarstal, og enhver Restauratør ved, at Musikken er beskyttet til to Aar efter dette Tidspunkt. Naar vi kommer over til Symfonier og højere